

Till Konstitutionsutskottet,

Anmälan om granskning av regeringens handläggning av de sex
konsekvensutredningarna inför ett EU-medlemskap.

Det svenska offentliga utredningsväsendet har i allmänhet präglats av en vilja att låta alla berörda parter komma till tals. Därmed har ett brett beslutsunderlag skapats och möjligheterna att nå bred förankring av beslut förbättrats.

I RF 7 kap.2§ regleras också regeringens skyldighet att inhämta upplysningar och yttranden vid beredning av regeringsärenden.

De sex konsekvensutredningarna inför ett EU-medlemskap har utsatts för hård kritik. Välrenommerade forskare har bedömt viktiga slutsatser i utredningarna som dåligt underbyggda. Vissa uppgifter gör gällande att 33 av 35 utredare var engagerade för eller tagit ställning för ett Ja till medlemskap i EU. Utredningarna avsåg dock att klarlägga konsekvenserna av dels ett EU-medlemskap, dels en fortsatt anslutning till EES och dels fortsatt frihandelsavtal med EU. En åsiktsriktning anses vara kraftigt överrepresenterad och utredningarna har inte gått ut på remiss för att andra åsiktsriktningar ska få ge sin syn.

En av utredarna, professor Yvonne Hirdman, lämnade sitt utredningsuppdrag efter ett par veckor med motiveringen att uppdraget var ogenomförbart och att det inte ens fanns tid att läsa igenom det basmaterial som direktiven anvisade.

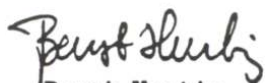
Beslutet att ansöka om medlemskap i EU och låta en folkomröstning avgöra frågan om ett medlemskap har karakteriserats som ett av vår tids viktigaste beslut. Då borde konsekvensutredningarna inför ett medlemskap också ha utformats så att de vunnit bred respekt genom hög kvalitet och ett brett remissförfarande.

Konstitutionsutskottet bör granska dels hur utredarna utvalts, dels om utredningarna getts tillräcklig tid och dels om RF 7

kap.2§ kan anses ha uppfyllts.

1994/95:KU30
Bilaga A 13.1

Piteå den 8 april 1994

Bengt Hurtig